

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 11

Zomer 2021

Inhoudsopgave

	Redactioneel	1
Bestuur Kweeklust	Van de burgermeester	2
Redactie Binnentuin	Agnes en Peter	4
Loes Geraedts	Mijmeringen	7
Redactie Binnentuin	De nieuwe tuinwinkel	8
Astrid den Toom	De Kloostertuin	10
Gijs van Dalfsen	Bert en de tuinwinkel	11
Else de Haan	Drie composthopen	12
Wim Borsje	Tuinwinkeltip	14
Hans Hoenderdos	Klaar!	15
Ineke van de Pol	Compost	16
Kaat van tuin 127	Huisjes, tuinen	18
Elif van tuin 2	Tekening	19
Tim Tames	Raadsel	20
Redactie	Uitslag puzzel no10	20
Frank van Delden	Filippine	21
Martin Morris en Marieke da Costa	Het gras van de burens	22
Ti Fens	Hekjes door de jaren	25
Tineke van Bottenburg	Tuin no 2	27
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	29
Marieke da Costa	Tuindagboek	32
Gijs van Dalfsen	Jan Graafland, Oerbuik	34
Gijs van Dalfsen	Waar ik over nadacht	35
Het tuinhek	Welkom op Kweeklust!	36
Hans Krabbe	Ingenomen lucht	37

Redactioneel

Het kwik kwam nauwelijks boven de tien graden, deze koudste aprilmaand sinds tijden. Ook nu, begin mei is het nog niet veel beter. Onze zaaisels staan te bibberen in de kou. Zouden ze wel groot genoeg zijn voor de stekjesdag?

Gelukkig tooien veel bomen zich al in hun zachte lentegroen en staan de fruitbomen vol in bloei. Ook wij, de tuinders van Kweeklust, hebben de koude noordenwind getrotseerd en onze tuin 'lenteklaar' gemaakt. Her en der zien we uien, tuin- en andere bonen, sla, en nog meer groene groeisels verschijnen. Ooit wordt het warmer.

Waar hebben we het over in deze 11de Buitenpost? Er kwamen verrassend veel inzendingen: een dagboek, mijmeringen, gedichten en verhalen over hekjes en zelfs een inzending van het Hek. Van onze jonge leden een prachtige tekening van Elif en mooi verhaal van Kaat, dat eigenlijk meer een gedicht is. Natuurlijk gaat het ook nog steeds over de nieuwe tuinwinkel. De meesten zijn blij over en trots op onze aanwinst. Marianna Tames en Wil Blüm van de tuinwinkel spraken met de redactie, en Jan D'hous kon eindelijk een beetje uitrusten. Toch lezen we in deze Buitenpost ook een – eenzaam- tegengeluid. Een enkeling onder ons heeft zijn ogen in zijn zak. Hij heeft waarschijnlijk meer oog voor sla en worteltjes.

De compost heeft lang een verborgen leven geleid, maar nu staat hij vol in de schijnwerpers. Twee verhalen, een boek en een enigszins terloopse opmerking. Zijn er nog mensen *zonder* een composthoop? En: doet hij het bij iedereen even goed? We willen graag nog veel meer verhalen over deze 'Oerbuik'.

Er is een puzzel én er is een raadsel. We verwachten veel inzendingen met de juiste oplossing. Er is vast nog wel een uurtje over na het gezaai en geschoffel. Wie verslaat onze meester-inzenders en lost het raadsel op?

Rest ons u een mooie lente en een prachtige zomer toe te wensen.

De redactie, Tineke van Bottenburg, Gijs van Daltsen, Loes Geraedts, Else de Haan.

Illustraties en cover: Gijs van Daltsen. Foto cover: de tuin van Henk Luijter.

Van de Burgemeester en wethouders

Beste Medetuinders,

Vorige keer ben ik begonnen met Corona en de gevolgen voor ons op het complex. Daarin is weinig veranderd. Het bestuur kan niet bijeenkomen en er worden veel dingen op de lange baan geschoven. Men zegt dat het einde ervan in zicht is. Laten we dit hopen. Maar laten we ook de regels in acht houden tot het zover is, zowel voor u zelf als voor uw medetuinders.

We zijn de afgelopen wintermaanden geteisterd door een inbreker die onze tuinhuisjes gebruikte als nachtverblijf waarbij veel schade ontstond. Gelukkig is dit mede door toedoen van leden die 's-nacht gingen patrouillieren (waarvoor dank) niet meer waargenomen.

Het jaar begon voor de tuin zonnig en warm, de magnolia zette zijn bloemen al voorzichtig open. Toen sloeg het weer om en kregen we een paar dagen behoorlijke vorst, hierop volgend overdag redelijke temperaturen en in de nacht vorst. Dit is nog steeds zo. Ik zie veel tuinders die nu onder vliesdoek zijn gaan zaaien maar het is ook nog eens gortdroog wat ook niet bevordelijk is voor de zaailingen. Met verstand en veel toewijding zal het toch ook dit jaar weer een vruchtbaar volkstuingebeuren met grote opbrengst kunnen worden.

Minder leuk is dat we dit jaar vanwege gezondheidsredenen afscheid gaan nemen van twee mensen die veel voor de vereniging hebben gedaan, Agnes en Peter Claesen. Vanaf deze plaats wens ik jullie veel

sterkte en nog vele gezonde jaren toe in de hoop dat jullie beiden ons regelmatig zullen bezoeken.

De aanbouw van de tuinwinkel is zo goed als voltooid en is al volop in gebruik. Er zal op 8 mei, tijdens de stekjes dag, een open dag worden gehouden. De enorme inzet van vrijwilligers om dit te realiseren wordt erg gewaardeerd.

Helaas zal ik vanwege omstandigheden bij de presentatie van de nieuwe aanbouw van de tuinwinkel op 8 mei niet aanwezig kunnen zijn.

Ik wens iedereen een gezond en vruchtbaar tuinseizoen toe.

Tom Verburg, voorzitter

Agnes en Peter Claesen

Redactie Binnentuin

Sinds oktober 1998, bijna 23 jaar lang, hadden zij hun tuin op Kweeklust. Tuin 112, aan het Vossenpad, met het geliefde uitzicht op het weiland met de paarden. Nu gaan ze weg. Fysieke ongemakken maken het werk in de tuin te zwaar. Ik spreek Agnes en Peter Claesen in hun flat. Met regen en een ijzige noordenwind is het geen weer voor de tuin.

Het idee voor een volkstuin kwam van Paul de Vries, de vroegere tuinder van tuin 10c. Ze woonden, net als nu, op een flat, zonder tuin. Nu konden ze in het weekend naar buiten, naar hun tuin. Ze bleven er vaak slapen. De tuin en het huisje waren verwaarloosd. Ze maakten er een mooie vijver in, zomers omgeven door bloeiende planten.

In die vijver moesten vissen komen. Bijzondere vissen. Ze kochten goudwindes en één zonnebaars tegen de parasieten. Tenminste, ze dachten dat ze goudwindes kochten, totdat een vriend hen vertelde dat hun goudwindes koi karpers waren. De 'goudwindes' werden ook wel erg groot...De koi karpers werden vervangen door echte goudwindes. Helaas zijn die nu toch ook verdwenen. Die ene zonnebaars bleek niet altijd alleen te zijn geweest. Op een goed moment verscheen er een groot aantal kleine zwarte visjes, jonge zonnebaarsjes, die nu het alleenrecht in de vijver hebben.

Jarenlang brachten ze 's-zomers ieder weekend door op de tuin. In het huisje kwamen twee slaapbanken, een aanrecht en een gasstel. Op vrijdagavond er naar toe, met de poezen. Een in de rugzak en een in een mandje. Op de tuin hadden de poezen ieder een eigen kamertje in het voormalige kippenhok. Agnes en Peter hebben altijd poezen gehad. Op de flat hadden ze er op een goed moment vijf. De poezen hadden daar een eigen kamertje. Zes jaar geleden zijn ze dood gegaan. Nu zijn er geen poezen meer. Gelukkig is er een aantal burens met een hond.

Agnes laat ze regelmatig uit en neemt ze soms ook mee naar de tuin, zoals we hebben kunnen lezen in het verhaal over de hond Willem, die in

Goudwinde, 25-50 cm

de vijver viel (Buitenpost 9, zomer 2020).

Koi karper, 40-80 cm

Het slapen in het huisje werd afgeschaft nadat er was ingebroken.

Gestolen was er niets, kapotgemaakt des te meer. De inbreker had op het aanrecht en het nieuwe gasstelletje gestaan. Agnes vond het zo'n vies idee, dat het plezier van het slapen daar eraf was. Van toen af gingen ze 's avonds weer terug naar de flat.

Waar ze het meest van genieten? De stilte, het geluid van de vogels, het uitkijken over het weiland. Achter het huisje heeft Peter een terrasje gemaakt met tegels die ze kregen van Jan D'hous. Daar zit je in de zomer heerlijk koel in de schaduw. Later maakte hij ook schaduw aan de voorkant van het huisje met een afdakje en een parasol. Nu zitten ze daar ook vaak.

'De tuin' is niet alleen tuin 112, het is ook Kweeklust. Beiden hebben altijd veel gedaan voor de Vereniging. Agnes was jarenlang voorzitter van de tuinwinkel. Sinds een jaar is dat voorzitterschap overgenomen door Wil Blüm. Agnes doet nog steeds de boekhouding. En we kennen haar natuurlijk ook van de zaadbestellingen. Altijd prima geregeld. Peter doet de website, met name de inhoud en de foto's. Samen hebben ze meegewerkt aan de paden op Kweeklust. Agnes reed stoer op de tractor, maar wist helaas niet hoe ze moest stoppen. Rein heeft haar toen gered, door op de tractor te springen.

Ze hadden en hebben het nog steeds erg naar hun zin met hun burens op Kweeklust en de andere kennissen op het park.

Nu gaat dat allemaal stoppen. Ze lijken er niet erg onder te lijden. Hun leven is dan ook allerminst saai. Peter is erg druk als vrijwilliger op Pampus. Bovendien wil hij de website van Kweeklust blijven doen. Agnes heeft haar honden die ze dagelijks uitlaat en soms een dagje op de flat heeft. Ze maakt kaarten en speelt keyboard. En misschien blijft ook zij verbonden met Kweeklust, met de boekhouding van de tuinwinkel.

Mijmeringen over de Kweeklaan

Loes Geraedts, tuin 125

Er klinken vele voetstappen op de Kweeklaan, voortbewogen door veel verschillende gedachtes.

Heen: Snelle kwieke voetstappen vol verlangen om op de tuin te zijn.

Terug: Trage vermoeide voetstappen, moe van het werken

Terug: Lichte vrolijke voetstappen, blij en voldaan van de buitenleefdag.

Heen en Terug: Zware karrenvoorttrekkende voetstappen.

Heen: Volle kruiwagens met zand kruiende voetstappen.

Voorzichtige voetstappen, die kruiwagens met prachtige zelf opgekweekte planten naar hun tuin brengen.

Nog meer voorzichtige voetstappen van stoere mannen met een bakje groene sprietjes in hun armen.

Vol goede moed voetstappen.

Vluchtige huppelende kindervoetstappen.

Sluipende voetstappen, op zoek naar een slaapplek.

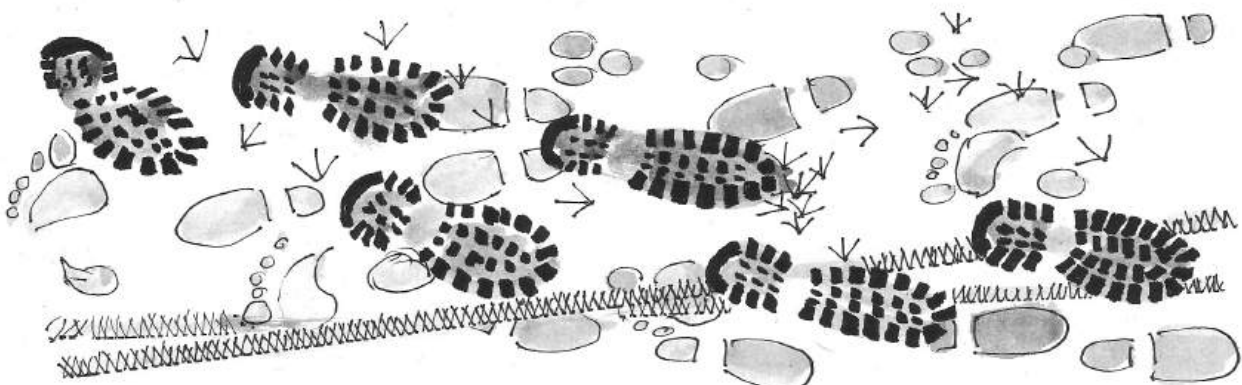
Stilstaande voeten, die even niet stappen, omdat er een praatje gemaakt moet worden.

Bert de Haas, met zijn nauwelijks de grond rakende vliegende vaart voetstappen.

En dan zijn er nog de fietsers die over de Kweeklaan rijden. Hebben zij dezelfde gedachtes als de lopenden? En wat zit er allemaal in die fietstassen?

Genoeg te fantaseren over de Kweeklaan van Kweeklust.

De nieuwe Tuinwinkel

Van onze binnentuinredacteurs

De uitbouw van de tuinwinkel is klaar en de spullen zijn verhuisd naar het nieuwe gedeelte. De twee grote groene deuren aan de zijkant van het gebouwtje staan tijdens het tuinseizoen (april tot en met oktober) op zaterdagen van 11.00 tot 12.00 uur gastvrij open. We hebben afgesproken met Wil Blüm en Marianna Tames om te horen of ze al een beetje hun draai hebben gevonden.

Niet alleen door de bouwers onder leiding van Jan D'hous is veel werk verzet om de nieuwe winkel neer te zetten, ook door de tuinwinkelgroep zelf is hard gewerkt. Om te beginnen moest de oude winkel eens flink worden opgeruimd en moest de voorraad worden verplaatst naar het nieuwe gedeelte.

Bij de schoonmaak kwam een mooie zilverkleurige wisselbeker voor de mooiste tuin te voorschijn. Sinds 1973 is de beker niet meer uitgereikt, wie weet kan er een nieuwe traditie worden gestart.

De oude winkel is inmiddels geheel beschikbaar gekomen als Praathuis. Op zaterdagen kan je hier koffie drinken. Er zit meestal een vast groepje ervaren tuinders, bij wie je advies kan vragen. Marianna en Wil hopen

dat het nu nog meer een ontmoetingsplek gaat worden, ook voor nieuwe tuinders. Er is een kleine bibliotheek met tuinboeken, die in de loop der jaren door vertrekkende tuinders beschikbaar zijn gesteld, ter inzage en te koop. De nieuwe winkel, het is nog even wennen, vinden Wil en Marianne, dingen staan anders, het is nog even zoeken. Maar ze zijn erg tevreden met de extra

ruimte. Het assortiment in de winkel is beperkt. Er worden artikelen verkocht die door de vereniging in het groot zijn ingekocht, waardoor de

prijs voor de verenigingsleden voordeliger is. Het gaat vooral om tuinaarde en verschillende soorten bemesting, zoals Basaltmeel en Vinassekali (zie elders in deze Buitenpost de tip van Wim Borsje). Agnes heeft voor de winkel een mooi overzicht van de verschillende meststoffen gemaakt. Ook zijn er diverse soorten stokken. De tuinwinkel biedt speciale service wanneer je een grotere hoeveelheid koopt. De zakken kunnen bij je tuin worden afgeleverd, voor de prijs van € 1,00 per rit. Ook kan je een email aan de Tuinwinkelgroep sturen wanneer je veel zakken nodig hebt; bij de bestelling houden zij hier dan rekening mee en ook deze bezorgen ze 'aan huis'.

Een belangrijke activiteit van de tuinwinkel is het organiseren van de Stekjesdag, meestal in de eerste week van mei. Hier kan je stekjes en zaailingen kopen die andere tuinders 'over hebben'. Zo kan je b.v. ook eens een groente uitproberen die je nog niet kent. Volgens Wil is de markt goed voor het verenigingsgevoel en het brengt voor de vereniging ook nog wat geld in het laatje.

Toekomstplannen: overwogen wordt om in het voorseizoen de winkel wat langer open te houden. Dan kan er ook wat langer koffie worden geschonken. Suggesties voor uitbreiding van het assortiment zijn altijd welkom, maar wel binnen de beperking dat het eigenlijk niet een echte winkel is.

De Tuinwinkelgroep bestaat uit Wil Blüm, Edo Morgen, Marianna Tames, Wim Borsje, Agnes Claasen (communicatie).

Drs. P.: Kloostertuin

Astrid den Toom (tuin 113) vond dit toepasselijk gedicht. Een paar van de in dit gedicht genoemde plantjes staan hiernaast afgebeeld.

Tussen eeuwenoude muren
Waar de schoonheid bloeit en geurt
Waar men 't fluisteren der uren
Bijna lijfelijk bespeurt
In de laatste zonnestrallen
Roept het klokje mij naar 't lof
Doch ik wil nog even dralen
In mijn stille kloosterhof

Daar u hier nu toch bent, nodig ik u gaarne uit
Om mijn bloemen en mijn vele plantjes te bekijken
Roomse kervel, Engelgras en Benedictus-kruid
Staan er prachtig bij zoals u ziet
Bij die Paternoster-boom ziet u de Papenschoen
Kandelaartjes, Monnikskap en Rozenkransje prijken
Mijtertje en Slofje, die het ook uitstekend doen
En allicht ontbreekt het Kaarsje niet

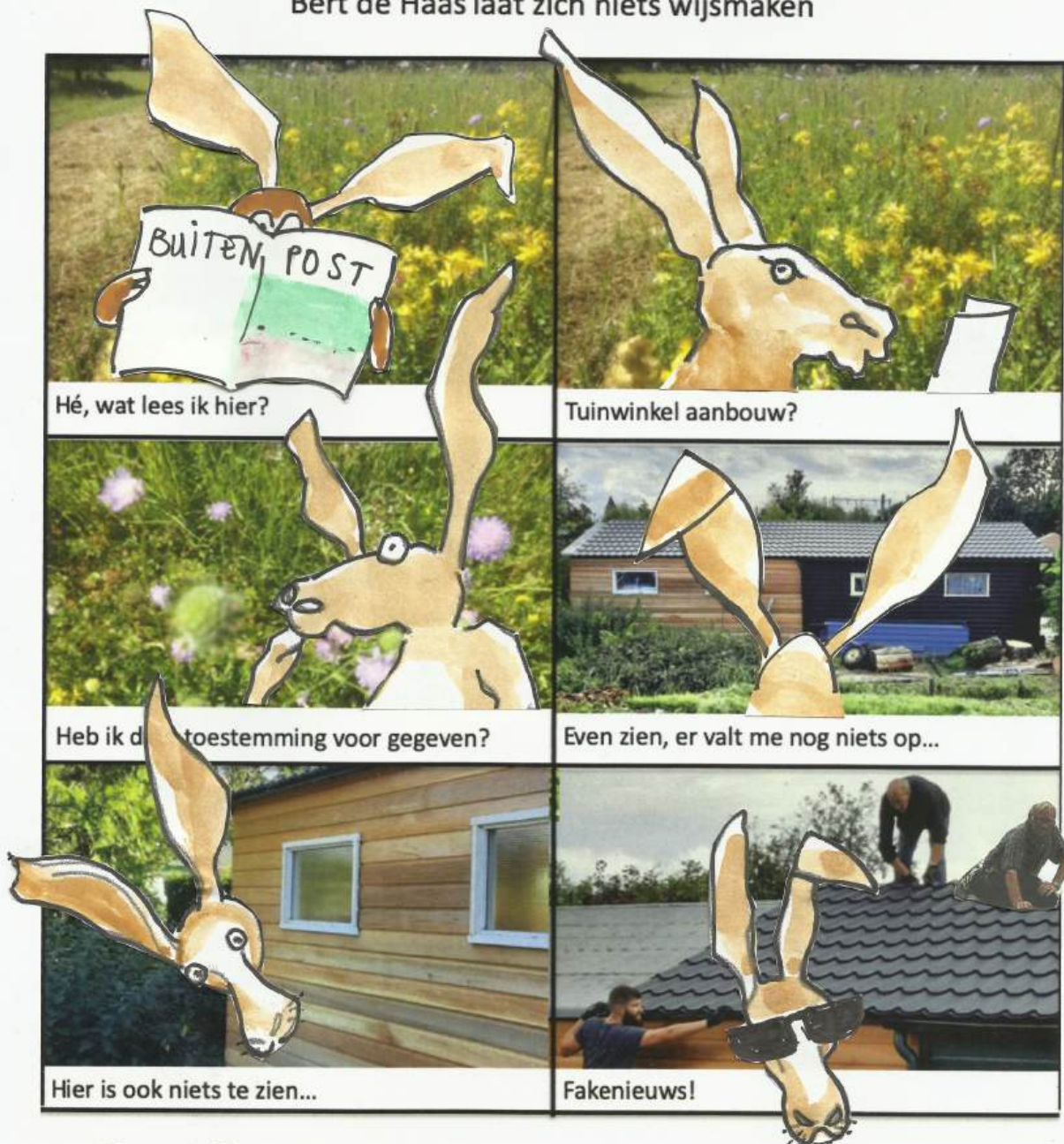
Jammerlijk genoeg schiet ook het onkruid welig op
Afgodskruid en Judaspenning zijn niet uit te roeien
Heksenkrans en Tovernoot, Alruin en Duivelskop
Wist ik maar vanwaar dat ontuig kwam
Addertong, Menistenzusje, Galgenjong, Kalvijn
Zouden in een kloostertuin niet mogen kunnen groeien
Weet u dat hier Vrouwenharen voorgekomen zijn
Zelfs een Scharrel en een Tripmadam

Maar ik moet u nu verlaten
Dadelijk begint het lof
Anders kon ik blijven praten
Want er is voldoende stof
Dat verklaart waarom ik lieden
Gaarne in mijn tuin ontvang
Mocht u nog wat willen wieden
Gaat u dan gerust uw gang

Bert en de tuinwinkel aanbouw

Bert de Haas laat zich niets wijsmaken

Gijs van Dalfsen – tuin 21

Drie composthopen

Else de Haan, tuin 14b

Minder zakken en karren vol tuinafval naar de stort en minder gekochte zakken aarde, waarvoor natuurgebieden worden afgegraven. Zou dat niet ons streven moeten worden?

Een composthoop! Ja dat zou iedere tuin moeten hebben. Maak je eigen zakken aarde en breng minder naar de stort! De grote vraag is natuurlijk hoe. Er zijn op Kweeklust heel wat composthopen. Maar of zij na een jaartje de gewenste korrelige aarde produceren? Dat is maar zeer de vraag. Er zijn composthopen met grove takken, composthopen met dikke lagen gras, composthopen met dikke lagen aarde. Soms lijken zij meer op een afvalhoop dan op een composthoop. Er zijn gelukkig ook mooie composthopen.

In deze Buitenpost leest u over de composthoop van Ineke van de Pol en van Martin Morris. Maar er zijn er meer.

Ik ga langs bij drie ervaren composteerdere, en leer meteen dat er meer wegen naar Rome – goede compost- leiden. Alle drie gebruiken hun compost regelmatig in hun tuin en kunnen daarom de gekochte aarde tot een minimum beperken. Alle drie vertellen dat gras kan, maar niet in grote hoeveelheden. Over kalk toevoegen zijn ze het ook eens: niet

standaard, maar soms, vooral als er gras in de bak komt om te voorkomen dat de bak te zuur wordt.

De composthoop van Tom Verburg bestaat uit drie bakken van gaas naast elkaar, in een mooi omtimmerde

kist. De kist kan aan de voorkant open, evenals het binnenwerk van gaas. Zo kan de compost er makkelijk uitgeschept worden. In de eerste bak de afval van dit jaar: groentenaafval uit de tuin en van huis. Allemaal klein geknipt en gesneden. Ook koffieprut. De wormen zijn er dol

op.

Tom snijdt zijn tuin- en groentenaafval heel klein. Aan zijn bak te zien wordt dit door de wormen zeer gewaardeerd.

De volgende is van Ben Tames. Hij heeft twee grote groene plastic vaten. In het ene vat zit het groenafval van het vorig jaar. Dat krijgt nu de tijd om rustig te rijpen en de compost te worden die in de herfst gebruikt gaat worden. De andere is nog leeg. Daar komt het groenafval van dit jaar in. En wat er in komt? Alles wat groen is.

Vooraf snoeiafval, snoei van vaste planten. Bijna alles kan erin, maar geen wortelonkruid, zoals zevenblad – wel de blaadjes, (maar daarvan kan je ook pesto maken, red)-, en kweekgras. En natuurlijk ook geen aardappel en tomatenloof. Heermoes mag weer wel en van komkommerloof niet al te veel.

De laatste tuinders doen het weer anders. Christien van Lunen en Peter Moen hebben twee bakken. Ook deze bakken kunnen aan de onderkant opengemaakt worden, zodat de onderste, meest rijpe compost er het eerst uitkomt. Ook hier gaan kleingeknipt tuinafval en kleine takjes in. Bij de oogst na (ruim) een jaar, wordt de compost gezeefd, zodat de grove nog niet verteerde stukken weer terug in de compostbak kunnen. Dit jaar hebben Christien en Peter in de winter een dikke laag bladeren

over hun bedden gelegd. Goed voor het bodemleven. Door de droogte waren niet alle bladeren verteerd. Die zijn nu ook op de composthoop beland.

Natuurlijk heeft niet iedere composthoop zo'n prachtig resultaat, als hierboven. Soms is hij te droog en verteert er niets, soms te nat, dan wordt het een stinkende boel. Soms is er geen worm in te ontdekken. Hoe gaat het met jouw composthoop?

Schrijf ons je ervaringen, de goede en de slechte, voor de volgende Buitenpost.

Tuinwinkeltip

Wat bijmesten met vinassekali ensmullen maar

Wim Borsje (tuin 103)

Kalium (K) is een belangrijk voedingselement voor planten. Het regelt de waterhuishouding van de planten. Het bevordert de wortelgroei en helpt bij de vorming en transport van zetmeel. Het is belangrijk voor de knolvorming. Vergroot de weerstand tegen ziekten en beïnvloedt smaak en houdbaarheid.

Heel bekende en vaak gekweekte groentegewassen, zoals aardappels, bieten, tomaten, paprika's, uien en sjalotten ontwikkelen zich beter met wat extra kalium.

Een in de biologische teelt zeer gangbare organische kalium-meststof is Vinassekali - te koop in onze tuinwinkel. Dit is een bijproduct van de alcoholproductie, die door een gistingsproces van suikerbieten wordt gevormd.

Onze Vinassekali – met een gehalte van 30% K₂O – lijkt uiterlijk wel wat op metselzand en laat zich gemakkelijk uitstrooien.

Gebruik: in volle grond 20 - 40 gr/m². Potten/bakken 5 gr/plant (2-maandelijks). Uitstrooien en wat door de bovenste grondlaag heen werken. Bij tomaat, paprika kan ook nog wat Vinassekali in de bodem gemengd worden bij aanvang van de bloemknopvorming (tot 20 gr/m² of 5 gr/plant). Dit bevordert de smaak, grootte en houdbaarheid van de vrucht. N.B. 1 handgreep is ca. 50 gr.

Kostenplaatje: Vinassekali is prijzig, bv. bij Ecostyle bijna € 8,-- per 800 gr., maar bij ons . . . in de tuinwinkel € 1,-- per 1000 gram. Dit enorme prijsverschil is een mooi voorbeeld van het voordeel, dat bij inkoop per grotere verpakking, wat extra aandacht en het zelf afwegen in kleinere porties te behalen valt.

Doe hier ook uw voordeel mee!

KLAAR!!

Jan D'houc kan eindelijk even zitten

Compost

Ineke van de Pol, tuin 9

De laatste tijd hebben enkelen geschreven over compost. Het was een van de eerste dingen waaraan ik dacht toen ik mijn tuin in gebruik nam. Er moest heel veel achterstallig onderhoud gedaan worden en dat leverde bergen groen op. Mijn zwager, die heel handig is, timmerde twee prachtige bakken voor mij. Eén voor het snoeiafval van dit jaar en één voor het komende jaar. Daar moet je het afval van dit jaar dan naartoe verhuizen. Op die manier had alles dan twee jaar de tijd. Ik kon ecologisch verantwoord gaan beginnen! Alle energie die door de planten uit de grond gehaald wordt, geef ik weer terug. Duurzaam, zou je dat tegenwoordig noemen. Kringloop tuinieren. Vroeger had ik bij mijn familie ook altijd al composthopen gezien, hoewel zij nooit van het begrip duurzaamheid gehoord hadden. Zo zie je maar dat er vaak niets nieuws onder de zon is. Van hen had ik gehoord dat er eigenlijk drie bakken moesten zijn, omdat vers spul er drie jaar over doet om te vergaan. Maar wij, die een tuin hebben van beperkte omvang, moeten nu eenmaal woekeren met de ruimte. Als het niet kan zoals het moet, moet het maar zoals het kan. Dat hoorde ik vroeger altijd.

Wat werkt een composthoop toch wonderlijk. Nog nooit had ik dat proces van nabij gevolgd. Ik begon welgemoed mijn tuin driftig te reorganiseren. Al gauw verzamelde zich heel veel vers groen in de eerste bak. Maar enige tijd later, was alles al weer behoorlijk ingezakt, zonder dat ik er iets aan doen hoefde. Dat had de natuur blijkbaar gedaan. Laat die zijn gang maar gaan. Soms verliep het proces niet helemaal naar wens. Het werd hoogzomer. Mede door de klimaatverandering brak er een lange hete en droge periode aan. Dan gooide ik een emmer water in mijn bak. Natuurlijk geen kostbaar drinkwater, maar prachtig natuurlijk water uit de sloot. Gehaald met een ouderwetse puts: een emmer met

een stevig touw eraan. Water vol met goede bacteriën. Dan was de volgende dag de hoop ineens een heel stuk kleiner. Ik heb wel eens gehoord dat regenwormen er een heleboel aan bijdragen. Ik denk dat ze het merken als ik mijn puts gebruikt heb. In gedachten zie ik ze elkaar vertellen dat er op mijn tuin iets lekkers te wachten staat. Dan kruipen zij allemaal vanuit de grond mijn stapel in.

In het najaar kon ik omzetten. Dan kwam mijn tweede bak om het hoekje kijken, als ik me deze wonderlijke beeldspraak veroorloven mag. Al het laatste en dus meest verse groen, dat het minste verteerd was, kwam onderop te liggen. Dat had dan nog het langst de tijd. Het oudste spul kwam bovenop. Het viel mij op dat dit nu al aardig op weg was vruchtbare grond te worden. Zo zie je maar weer hoe gezond onze Kweeklust lucht is. Omzetten is zwaar werk. Ik doe het in drieën: op drie verschillende dagen steeds een/derde van de stapel.

Compost wil nog wel eens zuur worden, en dat is niet goed. Bij het omzetten strooi ik kalk over iedere laag. Ik gebruik poederkalk, omdat het lekker vermengt. Eens heb ik korrels gebruikt. Toen ik daarna de compost over de tuin strooide, zag ik overal wit spul. Ik was mijn korrelkalk vergeten en dacht dat de compost was gaan schimmelen. Gelukkig zag

buurman Harry dat het maar kalk was en dus juist heel goed.

De compost die aan het eind van het tweede jaar door Moeder Natuur zelf gemaakt was, bevatte nog heel veel slierten en onverteerde resten. Ik leerde dus dat het verstandig is het snoeiafval klein te knippen. Maar een hele middag knippen met een snoeischaar, is wel wat teveel voor mijn handen. Bovendien kan mijn snoeischaar alleen maar rechts knippen en dat kan ik niet. En links knippen, dat ik mijn hele leven al doe, heeft mijn schaar nooit geleerd.

Ik las dat het misschien een goed idee is dat de vereniging een klein hakselaartje koopt, speciaal voor snoeiafval. Dat hoeft natuurlijk niet een apparaat te zijn van het formaat dat eind november altijd komt.

Dat is wel wat teveel van het goede. Maar een apparaatje dat mij helpt zodat ik mijn handen voor ander verenigingswerk uit de mouwen kan steken, is misschien een goede investering. Dan kunnen we ook een oplossing verzinnen voor de stroom. Want een eigen hakselaartje is naar ik denk wat teveel voor de twee kleine zekeringetjes in mijn stoppenkastje.

Huisjes, tuinen

Kaat (9 jaar), tuin 127

De tuin brengt me steeds geluk ook steeds als ik daar kom word ik minder boos dat is fijn Maar ook lekker languit in de hangmat te liggen met een dubbelpocket van de donald duck

En ik vind het ook leuk dat ik kan helpen en dat is fijn

Eerst vond ik het niet zo leuk maar nu wel in ieder geval in het begin.

Ik heb nu ook leren omgaan met de natuur en tuinieren in plaats van alleen maar op mijn

Telefoon zitten of de nintendo switch maar dat is bij papa ik heb ook mooie herinneringen

Zoals het lezen of de verjaardag van suze met linde ik opa en oma en dat vond ik super leuk

Ik vond het ook super fijn dat de buurman met het blauwe huisje (sorry ik weet zijn naam niet)

We waren ook op de verjaardag waren opa en oma weggegaan en waren ik, suze en linde

Bleven en gingen we allemaal verhaaltjes afspelen die we met alle plezier deden het was

Superleuk!

Tekening van Elif

Raadsel

Redactie binnentuin

Tim Tames van tuin 15d heeft vlak naast zijn boom een geheimzinnig voorwerp opgegraven. Hij schrijft daarover het volgende:

Dit 'ding' heb ik gevonden in de grond op zo'n 10cm diepte naast een boomwortel. Het witte vlies zat er compleet omheen.

Ondertussen weet ik wat het is. Maar ik houd het even geheim. Het antwoord zal ik jullie zenden na de volgende Buitenpost, zodat jullie het zelf ook kunnen raden.

Weet u wat Tim Tames heeft opgegraven?

Stuur de Buitenpost redactie uw oplossing.

De oplossing van de puzzel uit het winternummer van Buitenpost (10) is Tuinwinkel. De winnaars zijn:

Marianna Tames, Ineke van de Pol en Elly D'hous

Zij krijgen eeuwige roem en een klein cadeautje.
Hartelijk gefeliciteerd !

Puzzel Filippine

In deze Filippine moeten 13 woorden gevonden worden, die alle te maken hebben met Kweeklust en onze tuinen.

In de vakje met hetzelfde getal komen dezelfde letters te staan. In de gele hokjes komt het woord, van boven naar beneden, waar het om draait in deze puzzel.

Stuur uw oplossing, het woord en alle 13 woorden, naar de redactie Buitenpost.

gelijke cijfers zijn gelijke letters

1		1	7				2						
2	9		3	5									
3		2		10		10		6			4	5	
4			2						4				
5	8	10		7									
6							4						
7			6				7						
8							3	1				5	
9							10					5	
10										3			
11				4			3					5	
12									7				
13	9		5		8	9							3

- 1 doen de knoppen
- 2 de rand van de tuin
- 3 minder dan de "anderhalve meter"
- 4 oppassen voor je rug!
- 5 kort houden
- 6 koperen ploert, verdwijn!
- 7 kort houden
- 8 niet geliefde plantjes
- 9 zakken voor bakken
- 10 godendrank voor de bijtjes
- 11 niet zomerzacht
- 12 acht seizoenen
- 13 houdt alles eronder

Het gras van de Buren

Martin Morris tuin 111, Marieke da Costa, tuin 6b

In de vorige Buitenpost beschrijven Elly en Jan dat zij als overburen, genieten van de bloementuin nr. 111 van Martin Morris en daarom aan hem de pen doorgeven. Als tuinvriendin van Kweeklust geniet ik ook enorm van die bloementuin van Martin. Daarbij heb ik het geluk dat ik zomers boeketjes mag plukken uit Martin zijn bloemenzee van o.a. Dahlia's, Cosmos, Zinnia's en bloeiende vaste planten. En als Martin mij deze winter dan met een somber gezicht vertelt, dat hij na het lezen van de Buitenpost 'de pen heeft doorgekregen', zie ik een tuinvriend 'In Nood'. Daarom spreken wij af, dat ik hem zal interviewen en dat ik voor kopij voor de Buitenpost zal zorgen.

In januari tref ik hem thuis, aan de grote tafel met een puzzel van 1000 stukjes. De afbeelding laat direct zien wat Martin in de zomer graag doet en dat hij uitkijkt naar het nieuwe seizoen.

"Ik maak altijd een lijstje n.a.v. dingen die ik lees in boeken, tijdschriften of op het internet. Elk jaar probeer ik iets nieuws, vooral om te experimenteren en te ervaren. En dan zoek ik naar bloemen en planten die passen bij de zware klei, dat bepaalt mijn keuze.

Daarnaast kijk ik naar andere tuinen wat daar goed groeit en elk jaar mooi terugkomt, zoals irissen. En ik ben er b.v. achter gekomen dat crocosmia het heel mooi bij mij doet.

Voor mij is het een uitdaging om het bloeiseizoen langer te maken. Dit doe ik door herfstbloeiers zoals heleniums en chrysanthemums, te planten. Afgelopen jaar had ik rode tinten en komende herfst wil ik meer

wit toevoegen. Nu heb ik vooral gekozen voor eenjarige planten zoals zennias en cosmos. Ik heb nu wat meer tijd omdat ik als schilder met pensioen ben gegaan.

Ik besef ook dat goede grond heel belangrijk is en daarom probeer ik mijn eigen compost te maken. Achter mijn huisje heb ik drie bakken gemaakt en hanteer ik het systeem d.m.v. doorscheppen en op het laatst zeef ik het met kippengaas. Ik heb wel ontdekt dat mijn composthoop niet heet genoeg wordt. Ik heb het wel eens met iemand besproken, dat we op Kweeklust een gezamenlijke composthoop zouden moeten hebben.

Op mijn tuin geniet ik het meest achter mijn huisje van het uitzicht over het weiland. Vooral in de zomer, 's morgens vroeg, als de zon op komt, geniet ik van de stilte, van de paarden die met hun benen in de mist staan of als ik geluk heb van een stel boksende hazen.

Tevens laat ik mij graag verrassen door planten die opeens opkomen op onverwachte plekken en waarbij ik dan denk: "He wat is dat nou? Er zijn geen bezigheden bij het tuinieren waar ik specifiek een hekel aan heb.

Ik plan mijn activiteiten aan de hand van het seizoen. En nu ik met pensioen ben kan ik klussen waar ik op dat moment geen zin in heb, verschuiven naar een andere dag. En dat bevalt goed.

Een tuin is nooit af en dat hoeft ook niet. Soms worden planten te groot dan maak ik anderen mensen blij met een stek. Ik vind het leuk om te horen als zij dat ook weer doen en dat er bijvoorbeeld een plant van mij naar Friesland gaat.

Ik word ook al heel wat jaren geïnspireerd door *Monty Don*, in het programma *Gardener 's World* van de BBC. Op de Nederlandse tv zijn geen goede tuinprogramma's te vinden. *Don* brengt op een prettige wijze algemene kennis over, in diverse onderdelen over de groente- en de bloementuin.

Bij ons huis hebben we een kleine buitenplaats en daarom is de tuin op Kweeklust een mooie aanvulling. Ik ga graag naar kwekerijen zoals de Hesselhof, daar laat ik mij met plezier adviseren en heb ik geleerd: 'Wat je in de lente plant kan groeien en wat in de herfst plant, moet groeien!'

We geven de pen door aan Leslie, tuin 49, die een fascinatie heeft voor kruiden/bomen. We zijn benieuwd in hoeverre ze dat kan implementeren in haar eigen tuin.

Hekjes door de jaren heen!

Ti Fens, tuin 20

Mijn achterbuurman Tim heeft een hek gemaakt met een gat onderin. Het is voor de egeltjes!

Egeltjes snelweg!

Dit hek bracht me tot een filosofische bespiegeling:

Wat voor hekjes heb ik in rond mijn tuin en waarom?

Moet er überhaupt een hek rond mijn tuin staan?

Dit is het oudste hekje en het meest lelijke: Met plastic en kippengaas in de grond. We hebben nu 22 jaar de tuin en zo lang is het er al. Een erfenis dus.

En zo hebben we er nog meer:

onder de heg en tussen de tuinen op de meest vreemde plaatsen. Ik vraag me af: was er misschien een konijnenplaag? Of waren er teveel katten op kweeklust?

Dit is het meest super strak hekje rondom onze tuin. Het is van Hans, mijn linker buurman.

Hekje van de rechterburen. Ook een erfenis. Hekje is gemaakt voor het jonge hondje van de vorige bewoners. Bewoners weg, hondje weg! Hekje blijft!

Wat ben ik nu te weten gekomen over de hekjes rond mijn tuin?
De meeste hekjes zijn niet van mij. De lelijkste wel. De egeltjes hebben daar geen vrij baan!

**Weet je dat we
enkele km per
nacht afleggen?**

**Vrij baan!
Wij willen blijven
bestaan!**

Tuin nr 2

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Tuin nr 2 is de eerste tuin links, een grote tuin. In al de jaren dat ik op Kweeklust kom heb ik deze tuin vaak van gedaante zien veranderen. Op een gegeven moment kwam er opeens een stevige laurierhaag omheen, de nieuwe tuinder was een BNeer (van de televisie) en wilde met die heg waarschijnlijk pottenkijkers een beetje weren. De tuin werd bovendien professioneel ingericht (door een tuinarchitect?). Er kwamen een Catalpa (boom) en mooie struiken en bloemen. Inmiddels is de tuin al weer verschillende keren van gebruiker gewisseld, de laurierhaag is gesloopt, de tuin is opnieuw voor iedereen te bewonderen. Het was een tijdje een beetje treurige tuin, veel goede bedoelingen en ook veel gras. Maar sinds ruim een jaar wordt de tuin weer flink onder handen genomen. En: de prachtige roze-rode pioenrozen-heesters uit de glorie-tijd van de tuin hebben alle stormen overleefd. Ik was benieuwd naar de tuinders en maakte een afspraak met Semra Cincil.

Semra heeft sinds drie jaar een tuin op Kweeklust. Haar eerste tuin was vrij achteraan op het complex, een grasveld met een bouwvallig huisje, dat ze stukje bij beetje bewerkte tot moestuin. Afgezien van de verwaarloosde staat waarin de tuin verkeerde was vooral de grote afstand die je steeds moest afleggen om naar de tuin te komen een behoorlijk nadeel. Voordeel van de tuin was dat je met een loopplank over de sloot gemakkelijk over kon steken naar de familie Ulas, om aan te schuiven bij de familie- bbq's. Toen Semra zag dat tuin 2 vrijkwam meldde ze zich voor tuinruil. Het duurde even en tuin nr 2 ging er met de week treuriger uitzien; een slechte entree, vond ze. Het bestuur vond dat ook en had er vertrouwen in dat zij weer iets goeds van de tuin zou kunnen maken.

Semra doet de tuin samen met haar zus Yasmin. Het gesprek kwam op de voornamen van beide vrouwen, Turkse namen. We kregen het over religies. Ze is opgegroeid in een hervormd-roomskatholiek gezin en is zich later gaan verdiepen in andere religies, met name de islam. De zusjes zijn moslim geworden en hebben daarmee een nieuwe naam gekregen. Door haar man is ze zich verder gaan verdiepen in de Turkse taal en cultuur en heeft ze de schoonheid van Turkije leren kennen. Via

haar dochter is er een familieband ontstaan met de familie Ulas, vandaar het deelnemen aan de familie bbq's.

De liefde voor het tuinieren heeft Semra van haar vader, ook haar liefde voor pioenrozen. Zij heeft verschillende soorten, de gewone plant en de heester. En vermoedelijk ook nog een struikje, maar dat is nog even afwachten. Het is nog niet helemaal duidelijk wat ze in de tuin 'geërfd' heeft. Het afgelopen jaar is er vooral werk gemaakt van de moestuin, met succes, er kon in het najaar lekker worden geoogst. Ze heeft bij het hoofdpad nieuwe fruitbomen geplant. Er staat nog een oude appelboom, die flink is gesnoeid en gelukkig nog blijkt te leven. Ook is er zacht fruit geplant.

Dit jaar gaat Semra meer werk maken van een bloementuin. De Catalpa staat er nu nog wat gekortwiekt bij, maar dat komt wel weer goed. Rondom de boom komt een bloemenperk. Het moet een tuin worden waar de vogels, de insecten en de egels zich thuis voelen. Ze geniet van de vogels in haar tuin en doet er van alles aan om het de vogels naar de zin te maken. Dit voorjaar is een vrouwtjesmerel haar vaste gast, ze hipt om haar heen als ze aan het werk is. Ook spotte ze onlangs twee puttertjes. En ook de halsbandparkieten zijn op deze tuin welkom.

Natuurlijk is er in de tuin plaats gemaakt om te zitten met de gezinnen van de twee zussen. Afgelopen 'corona-zomer' was het heerlijk om naar de tuin te kunnen gaan. De kinderen hebben veel spelletjes zitten doen en er werd vaak met elkaar gegeten.

En, er is een waterpartij in aanbouw voor de vogels en kikkers, met er naast een kabouterheuvel, waar Sneeuwwitje en de zeven dwergen verblijven. Zo komen de kabouters toch weer terug op Kweeklust, mevrouw van Gent zal tevreden zijn.

Dier spotters

Dier spotters

Wulpen

Eerst een plaatje nog uit de sneeuw. Het gaat natuurlijk om de vogels.

Gespot door Tineke van Bottenburg. Zij schrijft:
Op dit Zoekplaatje staat tenminste één wulp. Ik was vanmiddag aan het genieten van het winterse weer vanuit mijn tuinhuis toen ik de onmiskenbare roep van de wulp hoorde. Het bleek een groep van acht tot tien vogels te zijn, die lekker bezig waren in het weiland. Een beetje rondvliegen, wat foerageren, en vooral die roep. Heerlijk.

Groene sprinkhaan

Dit is eigenlijk een nog oudere spotting (is dat eigenlijk een woord?) nl uit Augustus.

Mijn foto is niet de beste, maar probeer het maar es, achter een sprinkhaan aan te zitten. Ja. Nou.

Wat ik vooral opvallend vond, het was er maar één.

Bruine sprinkhaan

En het werd nog opvallender toen er drie dagen later nóg een was. Maar nu een bruine. Ook weer een. Op zo'n moment denk je: wat is hier aan de hand? En je begint spiedend om je heen te kijken. Of er niet nog meer sprinkhanen in de buurt zijn.

Best een mooi diertje, als je hem goed bekijkt...

Egel

De egel trof ik in de tuin van Martin. Je zou ze vaker verwachten, maar ik heb er jaren geen gezien. Nu dus wel weer.

Zo'n egeltje, ondanks z'n stekels, ziet er zo knuffelig uit.

Groene specht

Wie heeft hem gespot? Dat is Hans Krabbe. Wat? Is dat diezelfde Hans die de vorige keer een ijsvogel in zijn tuin had?

Het is hem ook gelukt een foto te maken. Hans schrijft:

Ook nog een foto van een groene specht, gespot in mijn tuin 10c op 1 april (geen flauwe grap) dit jaar. Hij stond een uur lang met zijn snavel te spitten in de grond en liet de mieren, neem ik aan, goed smaken. Na een uur vloog hij in mijn es die hij uitgebreid inspecteerde eer hij wegvloog.

Tuindagboek Mollenpad 6b

Marieke da Costa

7 februari 2021

Vannacht heeft een sneeuwstorm Weesp bedekt met een witte deken!

Prachtig, heel fijne sneeuw die op de kerktoren mooie witte lijntjes tekent en hier bij Kweeklust een bijzondere rand langs de sloot creëert.

Er is hier nog niemand geweest, want op het hoofdpad nog geen voet- of fietssporen. Nadat we het houtkacheltje hebben aangestoken kijken we hoe de sneeuw over het weiland waait en zien we dat de fijne sneeuw bij het keukenraam naar binnen is gekomen. De ingepakte potplanten op de bank tegen ons huisje hebben ook een dikke deken over zich heen gekregen en ik ben blij dat de oleanders binnen staan. Het is mooi om te zien dat door de wind, op de ene plek een dikke laag sneeuw ligt en dat b.v. het terras achter ons huisje schoon is. De warme chocolademelk smaakt goed. Op de radio luisteren we naar "Onvoltooid Verleden Tijd" en we kijken of hier nog kaarsen liggen voor thuis, want die beginnen in de winkels schaars te worden.

Via de mail, spreken we 6 maart met de Algemeen Werk groep af, hier in de tuin en we kiezen ervoor om nog even te wachten met het rooster maken.

21 februari 2021

Vorige week stonden we op de Hoogstraat, op onze schaatsen met gevulde koeken Jozef zijn verjaardag te vieren! Vandaag/ dit weekend wordt het 17 graden! Ik loop door mijn tuin, geniet van de sneeuwklonks en alle bolletjes die eraan komen. In de sloot alleen nog schuimachtige restanten van sneeuw en ijs met een bruine kleur.

Inmiddels is het 15.00 uur en ik ga in de zon zitten met mijn benen op de bank en gooi mijn laarzen uit. Vermoeide benen maar een voldaan gevoel. Na de winter was ik zo benieuwd hoe mijn potplanten de kou van de afgelopen periode overleefd hadden. De oleanders in ons huisje staan er goed bij en hebben duidelijk water nodig. Bij de kleine agapanthussen ,waar het groen niet van is afgestorven, haal ik de bruine bladeren weg en zij hebben ook dorst. Buiten op de bank verwijder ik al het materiaal wat ik gebruikt heb om de potplanten daar tegen de kou te beschermen; groene afvalzakken, luchtbolletjes plastic, manden en stro. Een aantal agapanthussen hebben wel een optater gehad. Ik verwijder de natte bruine bladeren en zorg dat de groen gebleven bladeren weer lucht

krijgen. Ze overleven het wel denk ik. Ik zet mijn Favorieten lekker in de zon en neem mij voor om wel in de gaten te houden wanneer het 's nachts gaat vriezen. Komende week in ieder geval lenteweer.

De dahliaknollen zijn goed droog, hard en stevig. Ik was nooit zo'n dahliafan, maar sinds dat ik ze cadeau heb gekregen en ik ernaar streef om het hele jaar bloemen uit eigen tuin te willen plukken, ben ik verkocht. Ik volg de tip van tuinvriend Martin op: eerst oppotten en binnenzetten en later bepalen waar ze een plek in de tuin krijgen. De grote knollenbos van

vorig jaar deel ik in tweeen en ik geniet van het idee om deze bloemen straks te mogen plukken en dat de tijd van kleurrijke boeketjes maken weer komt.

Oerbuik

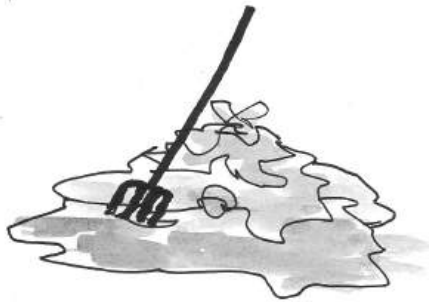
Gijs van Dalssen, tuin 20

Het thema van deze Buitenpost is 'compost'. Tegen die achtergrond volgt hieronder een beschrijving door de biodynamische tuinier Jan Graafland van de fases van de compostbult.

Een compostbult die goed is opgezet, is net een buik. Hij vertoont een mooie ronding, gedijt het best op goede voeding (verse biologische groenresten) en zijn inwendige verteringsprocessen lijken sterk op die van een buik. De composthoop is de buik van de tuin. Omdat de planten veel eerder op aarde waren dan de dieren en de mensen, noem ik de compostbult de *oerbuik*.

Bij het afsterven van de inhoud van de compostbult-buikinhoud komt eerst, en voelbaar, warmte vrij. Het is de energie die in de levende plant opgeslagen zat toen hij nog leefde. Deze eerste warmte creëert de 'lichaamstemperatuur' van onze oerbuik. De *warmtefase* maakt leven mogelijk, in de vorm van bacteriën en schimmels. Hiermee komt het ademproces van de compostbult op gang. Zuurstof wordt ingeademd en koolzuurgas uitgedemd. Ook kunnen ammoniakgas en rotte-eierengas vrijkomen. Hiermee

compostproces zich temperatuur neemt toe. Door de het materiaal, de vrij. Planten bestaan zo'n 80% uit water.

bevindt het in de *luchtfase*. De af, het microleven gestage afbraak van ontbinding, komt vocht immers gemiddeld voor. De hoop wordt natter.

De buikinhoud bevindt zich nu in de *waterfase*. Het aantal bodemdieren (pissebedden, springstaarten, muggenlarven, compostwormen) neemt snel toe. Deze zetten schimmels en organische materialen om in stabiele humusachtige stoffen, waarin mineralen en andere voedingsstoffen worden vastgehouden. Zij verbruiken water en zuurstof. Daardoor wordt de spijsbrij vaster. Uiteindelijk zal de inhoud van de oerbuik geheel zijn veraard. De uitwerpselen zijn donker en kruimig, maar niet droog.

Jan Graafland – Groene genade. Uitgeverij Christofoor. ISBN 9789060389072

Waar ik over nadacht tijdens het wieden

Over de stikstofneerslag, orde scheppen, en nog zo wat
Gijs van Dalssen, tuin 21

Op de eerste redelijke dag zat ik alweer te wieden. Het was fris, maar ik wilde graag naar buiten. Waarover ik nadacht tijdens het wieden? Niet over zo heel veel eigenlijk...

Waar had ik de vorige keer ook alweer over nagedacht, in de Buitenpost? Eeh... ja, dat was over de puzzel van de biodiversiteit: *Moet je onkruid uitroeien, of zijn 'wilde planten' nu juist belangrijk voor de insecten en voor de vogels?* En het antwoord was dat de stikstofneerslag moet worden verminderd. Daardoor zullen allerlei planten en insecten weer terugkeren, en zal tegelijk het onkruid dat van stikstof houdt (bramen, brandnetels, kleefkruid, grassen) worden teruggedrongen.

Blijkbaar was mijn onderbewustzijn tevreden met dit antwoord, want terwijl ik aan het wieden was hield het me niet langer bezig. Ik zat gewoon lekker te wieden, op een krukje, en genoot ervan. Dat viel me wel op, dat ik het zo plezierig vond om te doen – het is per slot toch een tamelijk nutteloos karweitje – en ik vroeg me af waarom dat was. Waarschijnlijk omdat ik *orde schiep*, dacht ik. Het kwam er zo netjes uit te zien. Zo ordelijk. Iets in mij, iets van vroeger waarschijnlijk, heeft behoefte aan orde. Dat moest het wel zijn, want de orde zelf, die is natuurlijk ook weer tamelijk nutteloos.

ik zat gewoon lekker te wieden...

Daarna verbaasde het me nog dat de tuin er veel beter uit kwam te zien, na het wieden bedoel ik. Terwijl ik toch met vrij kleine onkruidjes aan de gang was. Wonderlijk. En daarna bedacht ik dat ik een broek moest kopen. En dat binnenkort mijn zus jarig zou zijn, dat moest ik niet vergeten. En dat ik de boortjes gisteren nergens vinden kon. Enfin, zo gingen mijn gedachten. Misschien niet voor iedereen interessant om te lezen, maar het was wel waar ik over nadacht.

Op die koude dag, op m'n krukje. Zoals ik al zei, ik dacht niet over zo heel veel na eigenlijk.

Welkom op Kweeklust

Het Tuinhek

Wat me nu is overkomen! Beplakt hebben ze me, met angstaanjagend bedoelde stickers van een grommende hond en een 'ik-waak-over-u-camera'. En dat op mijn mooie ijzeren spijlen, die eens per jaar zo liefdevol door Hans worden geschuurd en weer mooi groen gelakt, opgesierd met vrolijk gekleurde bolletjes.

Ik sta hier om 'Mijn Kweeklust' te beschermen, dat wel. Ik ben al volgehangen met ver- en geboden. En heb ook nog eens vervaarlijke punten. Maar nu ook nog dit...

Laten we wel zijn, wat heb ik nou eigenlijk te bewaken, wie laat er nou waardevolle spullen achter in zijn huisje. Kweeklust wordt al als een fort omgeven door grachten, in dit geval sloten. Maar met een beetje handigheid leg je er een plank over heen of overbrug je de sloot met een flinke aanloop en een sprong. Eigenlijk ben ik als hek, net zoals de sloten, een facade, schijnveiligheid. Laten we niet overdrijven.

Ik vind het maar niks, die plakkers. Liever wil ik laten zien dat je welkom bent op Kweeklust, een klein paradijsje voor wie er een tuin heeft en een Hof van Eden voor wie er een wandelingetje wil maken.

Laten we niet te benauwd zijn voor bezoek, de meeste mensen deugen.

Ingenomen lucht

bolgewassen persen zich het donker uit

knoppen knallen in de lucht

bloemen duwen de lucht opzij

rietstengels klieven de lucht

kuikens splijten schalen

plant en dier barsten door de barsten van hernieuwen heen

licht breekt in de luchtassen van de zaadzee in

kroest licht in de openingen

krult licht langs de randen

kiert licht in de doorgangen

Hans Krabbe, tuin 10c

Kom ook naar De Tuinwinkel Gratis koffie!

Korting!

Kopen

In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is.
Bestellen via de Garant zaadlijst is ook nog eens 15% korting!

Voorraad

Altijd in voorraad: Potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, Tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren

U kunt ook in de winkel terecht voor het huren van de tuintrekker en het trilapparaat.

Openingstijden

Zomermaanden (mrt t/m nov): u bent iedere zaterdagmorgen 11-12 uur van harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de winkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Agnes, Wil, Marianna, Edo en Wim

Deze BuitenPost is geprint bij DSS Weesp
Achter de Grachten16, 1381 BN te Weesp
info@dssweesp.nl